

tenim opinió

ELS NOSTRES EXPERTS

Perícia judicial: activitat d'enginyer industrial

Juan F. Goula Pfaff / Enginyer industrial col·legiat núm. 6787

La crisi descol·loca a molts. Hi ha feina però no llocs de treball. Diuen a l'enginyer que és qüestió de reinventar-se, dictàmens pericials? Hi ha coneixements, titulació i experiència en indústria i/o empresa.

Quina és l'opinió d'un enginyer amb més de quinze anys dedicats a la perícia judicial com a principal activitat professional? Val la pena saber que perícia/pèrit en altres idiomes s'anomena *expertise*, *proficiency/expert*, *maîtrisent*. Il·lustratiu, oi? En perícia judicial són més necessàries les canes que la ciència.

ESPECIALITAT

El pèrit és un home expert. La transversalitat de la nostra formació d'enginyers —valor que aportem amb el dictamen pericial en un litigi— és de capital importància.

Atès que el coneixement se li suposa,

l'enginyer pèrit aportarà el seu valor diferencial mitjançant la seva perícia, les seves "canes" professionals. Amb aquesta reflexió desitjo aclarir i distingir dues necessitats de l'enginyer industrial com a pèrit judicial.

Es necessari ser especialista en la matèria objecte de litigi? En general, no. Sí és necessari ser especialista en perícia judicial: capaç de sincronitzar sentit comú amb coneixement expert. El receptor de la perícia —el jutge, mestre en lleis i en "sentit comú"— és un profà en "ciència i tècnica". El pèrit explicarà al professional del dret, en llenguatge col·loquial —i precís—, què diu la tècnica sobre l'assumpte en litigi.

El pèrit analitza la situació: allò ocorregut i les seves evidències. Encamina els fets i les circumstàncies amb el coneixement expert, i dona llum sobre allò succeït.

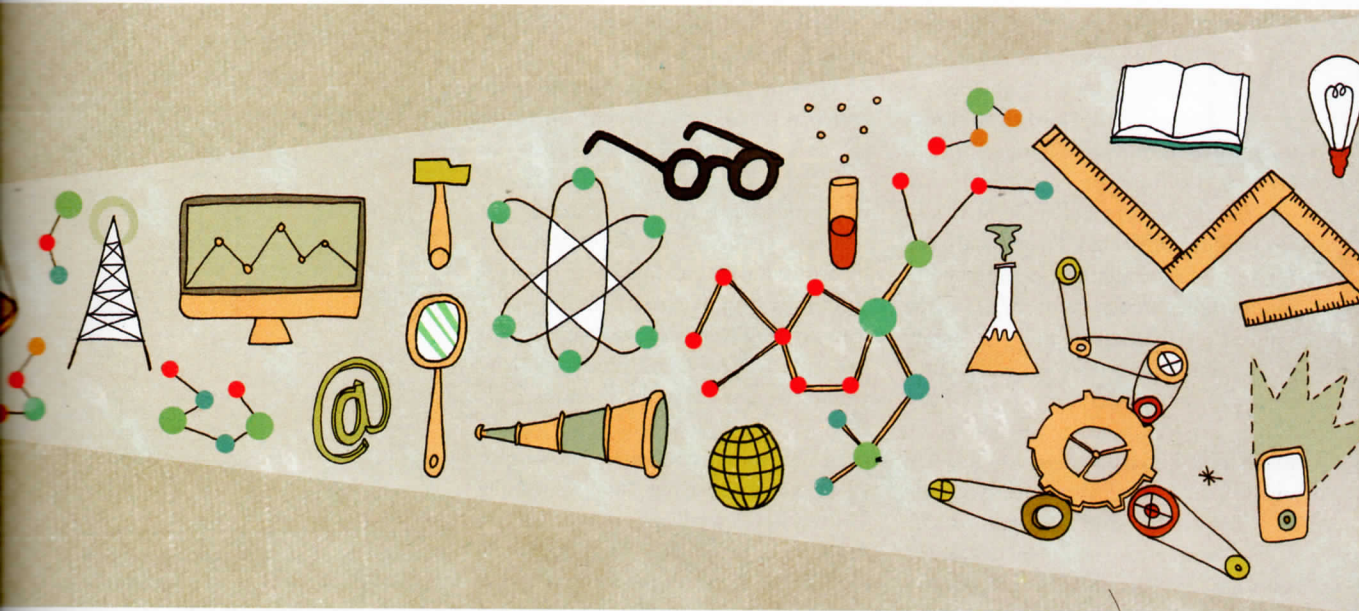
Per això l'enginyer de perícia judi-

cial no ha de ser especialista "tècnic" (hidràulica, electrònica, ascensors, etc.), però sí ha de ser especialista en perícia judicial. Aquí és on resulta imprescindible l'experiència professional, en indústria, en empresa, en la vida.

EXPERIÈNCIES IL·LUSTRATIVES

On no arriba el coneixement d'enginyer pèrit judicial, aquest acudeix a l'especialista "tècnic" de reconeguda solvència perquè complementi la seva comesa: en l'explosió dels bobinats d'un transformador d'elevada potència, el pèrit recorre a un especialista fabricant de transformadors per entendre —el pèrit— que l'armònic entrava en ressonància i si a l'enginyer pèrit li costa entendre-ho, el jutge no entendrà res sense la mediació del pèrit traductor amb l'especialista.

El pèrit no dissenya, però dictamina

perfectament si una línia de fabricació, instal·lació de massatge o autocaravana compleixen amb les especificacions de disseny —contractuals— i ho explica didàcticament al jutge.

Xoca veure el sofriment d'un científic, sense experiència pràctica, per comunicar a un auditor lletrat les conclusions del seu dictamen pericial impecable, i això és així per l'exposició a un entorn estrany a ell.

Una indústria cita el perit conegut: no li encarreguen el dictamen pericial —es posaran en contacte amb la Càtedra per a l'informe— però volen que en el judici ho defensi ell.

Traduir aquest bagatge tècnic als lletrats no és fàcil; a vegades, impossible! El que el jutge no entén, no existeix; ergo no es considera.

ES VIU DE LA PERÍCIA?

Aquest escrit vol evitar induir a error i falses expectatives —en aquests temps

difícils— a aquells que creguin veure en la perícia la seva “salvació”. Pocs experts “gairebé” viuen de la perícia si no és que són rendistes i que la perícia els complementa.

Les llistes de pèrits dels jutjats existeixen, però són “anècdotes” menys per als que estan molt introduïts. Handicaps de l'enginyer a les llistes:

- Transversalitat de la professió: el “món legal” no sap què fem els enginyers, no estem en el seu mapa de recerca.
- Competència ferotge dels pèrits industrials —la seva denominació és un avantatge competitiu.

La realitat és que de les llistes dels jutjats en surten pocs assumptes.

La seva rellevància aliena al món pericial —pèndol del Tibidabo, per exemple— pels condicionants del cas els “comercialitza” a través de professionals de reconegut prestigi. Sobrepassa el perit corrent.

CONFIANÇA

Els prescriptors de la perícia —el lletrat i l'empresa— necessiten coneixement expert i grans dosis de confiança. Preocupa l'intrusisme i l'amateurisme.

La perícia judicial com a alternativa no és una solució temporal. Té molt de docència: constància, humilitat, vocació i dedicació.

Si el present article serveix perquè l'enginyer industrial es plantegi la perícia judicial com a comesa professional, benvingut sigui, però cal que prèviament valori la seva perícia i eviti l'intrusisme que danyi la confiança, imprescindible en aquesta professió.